

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 278

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 martie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
348.	— Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a zăcămintelor de apă geotermală din perimetrele Beiuș-Delani, județul Bihor, Sântion (F1731H), județul Bihor, și Săcășeni F1503, județul Satu Mare	2-3		
354.	— Hotărâre privind înscrierea unor imobile în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestora în administrarea Ministerului Sănătății prin Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie	4		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
3.762/2021.	— Ordin al ministrului culturii privind declararea parțială a monumentului istoric Casă, situat la adresa poștală bd. Coșbuc George nr. 51—61, sectorul 5, București, clasat în Lista monumentelor istorice sub codul LMI B-II-m-B-18503, respectiv declararea Corpului B și schimbarea denumirii în Fostul Azil Providența	5		
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE				
		1.	— Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii acordate prin Licența de concesiune nr. 5.865/2005 pentru exploatarea resurselor de gips în perimetrul Stâna, județul Sălaj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea TENDER — S.A., aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.411/2008	6
		M.43.	— Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.25/2022 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului de mediere al personalului militar în rezervă și în retragere.....	6
		47.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România.....	7-8
		Decizia nr. 5 din 31 ianuarie 2022 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	9-15	

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor
din domeniul public al statului a zăcămintelor de apă
geotermală din perimetrele Beiuș-Delani, județul Bihor,
Sântion (F1731H), județul Bihor, și Săcășeni F1503,
județul Satu Mare**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a zăcămintelor de apă geotermală din perimetrele Beiuș-Delani, județul Bihor, Sântion (F1731H), județul Bihor, și Săcășeni F1503, județul Satu Mare, aflate în administrarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 22 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,

Mircea Abrudean

p. Președintele Agenției Naționale
pentru Resurse Minerale,

Sorin-Călin Gal

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

DATELE DE IDENTIFICARE
a zăcămintelor de apă geotermală din perimetrele Beiuș-Delani, județul Bihor, Sântion (F1731H), județul Bihor,
și Săcășeni F1503, județul Satu Mare, care se înregistrează în inventarul centralizat al bunurilor
din domeniul public al statului

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Persoana juridică ce administrează bunul	Baza legală	Elementele-cadru de descriere tehnică	Anul și actul dobândirii	Adresa	Vecinătăți	Valoarea de inventar (lei)															
	8.01.03	Beiuș-Delani	Agencia Națională pentru Resurse Minerale CUI 4192790	—	Zăcămintul de apă geotermală din perimetrul Beiuș-Delani Perimetrul de exploatare Beiuș-Delani, număr topo 4045-11, este localizat pe raza administrativ-teritorială a localității Beiuș, județul Bihor, și are o suprafață de 0,022 kmp. În sistemul de referință Stereo 70, perimetrul este delimitat de următoarele coordonate: <table border="1" data-bbox="568 734 938 920"> <thead> <tr> <th>Pct.</th> <th>x</th> <th>y</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>578030</td> <td>297200</td> </tr> <tr> <td>2</td> <td>578030</td> <td>297350</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>577880</td> <td>297350</td> </tr> <tr> <td>4</td> <td>577880</td> <td>297200</td> </tr> </tbody> </table>	Pct.	x	y	1	578030	297200	2	578030	297350	3	577880	297350	4	577880	297200	Legea minelor nr. 85/2003	Beiuș, județul Bihor	—	20.529.936
Pct.	x	y																						
1	578030	297200																						
2	578030	297350																						
3	577880	297350																						
4	577880	297200																						
	8.01.03	Sântion (F1731H)	Agencia Națională pentru Resurse Minerale CUI 4192790	—	Zăcămintul de apă geotermală din perimetrul Sântion (F1731H) Perimetrul de exploatare Sântion (F1731H), număr topo 4032-03, este localizat pe raza administrativ-teritorială a municipiului Oradea, zona metropolitană, județul Bihor, și are o suprafață de 0,016 kmp. În sistemul de referință Stereo 70, perimetrul este delimitat de următoarele coordonate: <table border="1" data-bbox="568 1234 938 1384"> <thead> <tr> <th>Pct.</th> <th>x</th> <th>y</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>624000</td> <td>264250</td> </tr> <tr> <td>2</td> <td>623875</td> <td>264375</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>623750</td> <td>264250</td> </tr> </tbody> </table>	Pct.	x	y	1	624000	264250	2	623875	264375	3	623750	264250	Legea minelor nr. 85/2003	Oradea, județul Bihor	—	26.174.880			
Pct.	x	y																						
1	624000	264250																						
2	623875	264375																						
3	623750	264250																						
	8.01.03	Săcășeni F1503	Agencia Națională pentru Resurse Minerale CUI 4192790	—	Zăcămintul de apă geotermală din perimetrul Săcășeni F1503 Perimetrul de exploatare Săcășeni F1503, număr topo 4022-08, este localizat pe raza administrativ-teritorială a localității Tășnad, județul Satu Mare, și are o suprafață de 0,010 kmp. În sistemul de referință Stereo 70, perimetrul este delimitat de următoarele coordonate: <table border="1" data-bbox="568 1697 938 1883"> <thead> <tr> <th>Pct.</th> <th>x</th> <th>y</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>668100</td> <td>318770</td> </tr> <tr> <td>2</td> <td>668100</td> <td>318870</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>668000</td> <td>318870</td> </tr> <tr> <td>4</td> <td>668000</td> <td>318770</td> </tr> </tbody> </table>	Pct.	x	y	1	668100	318770	2	668100	318870	3	668000	318870	4	668000	318770	Legea minelor nr. 85/2003	Tășnad, județul Satu Mare	—	5.094.641
Pct.	x	y																						
1	668100	318770																						
2	668100	318870																						
3	668000	318870																						
4	668000	318770																						

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea unor imobile în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestora în administrarea Ministerului Sănătății prin Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 286 alin. (2), art. 288 alin. (1) și (2), art. 293, 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 867 alin. (1) și art. 868 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se declară bunuri de interes public național și se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Sănătății prin Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie (INRMFB) imobilele terenuri având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, trecute în domeniul public al statului în baza Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Moinești nr. 192/2021, în vederea realizării obiectivului de investiții „Lucrări de amenajare spații de tratament cu spații de cazare, localitatea Moinești, str. Tudor Vladimirescu, Municipiul Moinești, Jud. Bacău”.

(2) Predarea-primirea imobilelor menționate la alin. (1) se va realiza între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — Ministerul Sănătății își va actualiza în mod corespunzător datele din evidențele cantitativ-valorice și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 15 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 16 martie 2022.
Nr. 354.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor care se înscriu în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și se dau în administrarea Ministerului Sănătății prin Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie

Nr. M.F.P.	Cod clasificare	Persoana juridică căreia i se dă în administrare imobilul (CUI)	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Datele de identificare ale imobilului		Valoarea de inventar (lei)	Baza legală de înscriere în inventarul centralizat
				Descrierea tehnică	Adresa		
1	2		3	4	5	6	7
Se va atribui nr. nou.	8.25.01	Ministerul Sănătății prin Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie CUI 4266006	teren	Teren intravilan S = 439 mp CF nr. 67045	Țara: România Județul: Bacău Municipiul: Moinești Str. Tudor Vladimirescu nr. 151B	57.396,92	HCL nr. 192/21.12.2021
Se va atribui nr. nou.	8.25.01	Ministerul Sănătății prin Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie CUI 4266006	teren	Teren intravilan S = 1.251 mp CF nr. 67056	Țara: România Județul: Bacău Municipiul: Moinești Str. Tudor Vladimirescu nr. 151B	152.434,35	HCL nr. 192/21.12.2021

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

**privind declasarea parțială a monumentului istoric Casă,
situat la adresa poștală bd. Coșbuc George nr. 51—61,
sectorul 5, București, clasat în Lista monumentelor istorice
sub codul LMI B-II-m-B-18503, respectiv declasarea Corpului B
și schimbarea denumirii în Fostul Azil Providența**

Având în vedere Referatul nr. 3.756 din 28 iulie 2021 de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii privind declasarea parțială a monumentului istoric Casă, situat la adresa poștală bd. Coșbuc George nr. 51—61, sectorul 5, București, clasat în Lista monumentelor istorice sub codul LMI B-II-m-B-18503, respectiv declasarea Corpului B și schimbarea denumirii în Fostul Azil Providența,

în conformitate cu dispozițiile art. 19 alin. (3) lit. c), coroborate cu art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. a) și art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se declasează parțial din Lista monumentelor istorice monumentul istoric clasat cu denumirea Casă, având cod LMI B-II-m-B-18503, situat la adresa poștală bd. Coșbuc George nr. 51—61, sectorul 5, București, respectiv se declasează Corpul B.

Art. 2. — În urma declasării parțiale își păstrează statutul de monument istoric imobilul clasat cu denumirea Casă, având cod LMI B-II-m-B-18503, situat la adresa poștală bd. Coșbuc George nr. 51—61, sectorul 5, București, cu excepția Corpului B.

Art. 3. — Se schimbă denumirea monumentului istoric clasat în Lista monumentelor istorice cu denumirea Casă, având cod LMI B-II-m-B-18503, situat la adresa poștală bd. Coșbuc George nr. 51—61, sectorul 5, București, în Fostul Azil Providența.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

**privind încetarea concesiunii acordate prin Licența de concesiune nr. 5.865/2005
pentru exploatarea resurselor de gips în perimetrul Stâna, județul Sălaj,
încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea TENDER — S.A.,
aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.411/2008**

Având în vedere:

— art. 34 lit. a), b) și g) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul Direcției generale gestiune evaluare concesiune resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 300.411 din 10.03.2022,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următoarea decizie:

Art. 1. — Concesiunea acordată prin Licența de concesiune nr. 5.865/2005 pentru exploatarea resurselor de gips în perimetrul Stâna, județul Sălaj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea TENDER — S.A., cu sediul în municipiul Timișoara, splaiul Nicolae Titulescu nr. 8, județul Timiș, aprobată prin Hotărârea Guvernului

nr. 1.411/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 13 noiembrie 2008, încetează la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Sorin-Călin Gal

București, 11 martie 2022.

Nr. 1.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.25/2022 privind înființarea,
organizarea și funcționarea Consiliului de mediere al personalului militar în rezervă și în retragere**

Având în vedere prevederile art. 5 alin. (1) pct. 38 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

pentru aplicarea dispozițiilor art. 51 din Legea nr. 346/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — În titlul și cuprinsul Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.25/2022 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului de mediere al personalului militar în rezervă și în retragere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 15 februarie 2022, denumirea „Consiliul de

mediere al personalului militar în rezervă și în retragere” se înlocuiește cu denumirea „Consiliul de sprijin și consultare al personalului militar în rezervă și în retragere”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,
Simona Cojocaru,
secretar de stat

București, 15 martie 2022.

Nr. M.43.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN**privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România**

Având în vedere art. 5 alin. (1) din Normele tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.020/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și Referatul nr. 300.397 din 9.03.2022, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista apelor minerale naturale recunoscute în România, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse

Minerale nr. 7/2021 privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 19 ianuarie 2021.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Sorin-Călin Gal

București, 11 martie 2022.
Nr. 47.

ANEXĂ

LISTA
apelor minerale naturale recunoscute în România

Nr. crt.	Denumirea comercială	Denumirea sursei	Locul de exploatare
1.	ALPINA BORȘA	Izvorul nr. 1 bis, Izvorul nr. 2	Baia Borșa (județul Maramureș)
2.	AMFITEATRU	Izvorul 3 Copou	Iași (județul Iași)
3.	APA CRAIULUI	Izvorul nr. 5 Gâlgoaie	Dâmbovicioara (județul Argeș)
4.	AQUATIQUE	Izvorul Bușteni	Bușteni (județul Prahova)
5.	AQUA CARPATICĂ	Izvorul Băjenaru	Păltiniș (județul Suceava)
6.	AQUA CARPATICĂ	Izvorul Haja	Păltiniș (județul Suceava)
7.	AQUA CARPATICĂ	F2 Păltiniș	Păltiniș (județul Suceava)
8.	AQUA CARPATICĂ	Izvorul Ichim nr. 1, Izvorul Ichim nr. 4	Gălăuțaș, comuna Bilbor (județul Harghita)
9.	AQUA CARPATICĂ	Aqua 2	Gălăuțaș, comuna Bilbor (județul Harghita)
10.	AQUA CARPATICĂ	Aqua 3	Bilbor (județul Harghita)
11.	AQUA CARPATICĂ	Aqua 4	Bilbor (județul Harghita)
12.	AQUA CARPATICĂ	Aqua	Broșteni (județul Suceava)
13.	AQUA SARA	F 4750	Boholt (județul Hunedoara)
14.	AQUA VITAL	Sacoșu Mare	Sacoșu Mare (județul Timiș)
15.	APĂ MINERALĂ NATURALĂ CARBOGAZOASĂ STOICENI MARAMUREȘ	Sursa F1	Stoiceni Târgu Lăpuș (județul Maramureș)
16.	ARMONIA STAREA TA DE BINE	F2 Măieruș	Măieruș (județul Brașov)
17.	ARTESIA	FH Artezia 3	Sânsimion (județul Harghita)
18.	BĂILE LIPOVA	F11	Lipova (județul Arad)
19.	BIBORȚENI-BĂȚANI	F1 SNAM	Biborțeni—Bățani (județul Covasna)
20.	BIBORȚENI FORTE	F7 ISPIF	Biborțeni (județul Covasna)
21.	BILBOR	F1 SNAM	Bilbor (județul Harghita)
22.	BODOC	Izvorul Mathild, F13 RAMIN	Bodoc (județul Covasna)
23.	BORSEC	Borsec	Borsec (județul Harghita)
24.	BORSEC	Făget BORSEC	Borsec (județul Harghita)
25.	BUCOVINA	C7	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
26.	BUCOVINA	F4 SNAM ROȘU	Perimetrul Roșu—Vatra Dornei, localitatea Roșu (județul Suceava)

Nr. crt.	Denumirea comercială	Denumirea sursei	Locul de exploatare
27.	BUCOVINA	F2 RAMIN ROȘU	Perimetrul Roșu—Vatra Dornei, localitatea Roșu (județul Suceava)
28.	BUCOVINA	F3	Dealul Ulm (județul Suceava)
29.	BUCOVINA	F3 bis	Dealul Ulm (județul Suceava)
30.	BUCOVINA	F3 și F3 bis	Dealul Ulm (județul Suceava)
31.	BUZIAȘ	FII bis	Buziaș (județul Timiș)
32.	CARPATINA	C1	Domogled—Băile Herculane (județul Caraș-Severin)
33.	CARPATINA	F.1.ISLGC	Toșorog (județul Neamț)
34.	CARPATINA	F20 B	Lipova (județul Arad)
35.	CERTEZE	Certeze	Certeze (județul Satu Mare)
36.	CEZARA	F3, F4	Băcâia (județul Hunedoara)
37.	CHEILE BICAZULUI	Bicazul Ardelean (forajul FH1)	Bicazul Ardelean (județul Neamț)
38.	CORA	F1 SNAM	Malnaș-Băi (județul Covasna)
39.	CRISTALINA	FH Artezia 1	Sânsimion (județul Harghita)
40.	CRISTALUL MUNȚILOR	Izvorul Pârâul Rece	Vama Buzăului (județul Brașov)
41.	DORNA	FH2 Floreni, FH3 Floreni	Dealul Floreni (județul Suceava)
42.	DORNA	F5	Poiana Vinului (județul Suceava)
43.	DORNA	F2bPN, F3PN, F1cPN	Negrișoara—Poiana Negrii (județul Suceava)
44.	DORNA IZVORUL ALB	Captarea 1, Captarea 2, Captarea 2bis, Captarea 2a, Captarea 2b, Captarea 3, Izvor 5, Izvor 6, Izvor 7, Izvor 10, Foraj1IA, Foraj F1bisVB	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
45.	HERA	Izvorul Hera (Cuciului)	Budureasa (județul Bihor)
46.	HERCULANE	C2	Domogled—Băile Herculane (județul Caraș-Severin)
47.	IZVORUL ALPIN	Izvorul Alpin	Bicaz-Chei (județul Neamț)
48.	IZVORUL CETĂȚII CRIZBAV	Izvor	Crizbav (județul Brașov)
49.	IZVORUL MINUNILOR	Izvorul Minunilor	Stâna de Vale (județul Bihor)
50.	IZVORUL MUNTELUI	Izvorul Muntelui	Comuna Bicaz-Chei (județul Neamț)
51.	KEIA	Izvorul Zăganului	Ciucăș (județul Prahova)
52.	LIPOVA	F8E, F9 bis	Lipova (județul Arad)
53.	LITHINIA	Forajul FH 2	Parhida (județul Bihor)
54.	NATURIS	FH1	Miercurea-Ciuc (județul Harghita)
55.	OAȘ	Certeze Negrești I	Negrești (județul Satu Mare)
56.	PERENNA PREMIER	Calina I	Dognecea (județul Caraș-Severin)
57.	PERLA APUSENILOR	FH2 Chimindia	Chimindia—Deva (județul Hunedoara)
58.	PERLA COVASNEI	F1 SNAM	Târgu Secuiesc (județul Covasna)
59.	PERLA HARGHITEI	F1 SNAM, F2 SNAM, FI ISPIF	Sâncrăieni (județul Harghita)
60.	PERLA HARGHITEI	FH2 Sântimbru	Sântimbru (județul Harghita)
61.	PERLA HARGHITEI	FH Artezia 2	Sânsimion (județul Harghita)
62.	POIANA NEGRII	F d	Poiana Negrii (județul Suceava)
63.	RARĂUL	Puțul Lebeș, FH1	Fundul Moldovei (județul Suceava)
64.	ROUA MUNȚILOR	F2 SNAM	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
65.	SESTINA	Șeștina	Valea Sardului (județul Mureș)
66.	SPRING HARGHITA	FH2M	Miercurea-Ciuc (județul Harghita)
67.	STÂNCENI	Stânceni	Stânceni (județul Mureș)
68.	STÂNCENI	Ciobotani	Ciobotani (județul Mureș)
69.	TĂRĂMUL APELOR	F3 ISPIF	Târgu Secuiesc (județul Covasna)
70.	TIVA HARGHITA	F8 ISPIF	Sâncrăieni (județul Harghita)
71.	TUȘNAD	Tușnad	Tușnad (județul Harghita)
72.	TUȘNAD	FH 35 bis	Tușnad (județul Harghita)
73.	VĂLCELE	Elisabeta	Vâlcele (județul Covasna)
74.	VREAU DIN ROMÂNIA	F6 ISPIF	Boholt (județul Hunedoara)
75.	ZIZIN	Sursele Zizin	Zizin, comuna Târlungeni (județul Brașov)

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 5**din 31 ianuarie 2022**

Dosar nr. 2.721/1/2021

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Valentina Vrabie	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Cristina Trușescu	— judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Valentin Mitea	— judecător la Secția I civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Alina Nicoleta Ghica Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mariana Constantinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizările ce formează obiectul Dosarului nr. 2.721/1/2021, la care s-a conexas Dosarul nr. 2.722/1/2021, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 37 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările

formulate de Tribunalul Timiș — Secția I civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a unui titlu executoriu reprezentat de o hotărâre judecătorească pronunțată într-un litigiu guvernat de prevederile Codului de procedură civilă din 1865, pusă în executare în perioada de aplicare a Codului de procedură civilă din 2013, este data pronunțării hotărârii de primă instanță, definitive și executorii conform art. 377 alin. 1 pct. 1 și art. 376 alin. 1 din vechiul Cod de procedură civilă, sau data rămânerii irevocabile a acelei hotărâri, respectiv data pronunțării deciziei de respingere a recursului declarat împotriva ei?;

Teza a doua a art. 706 alin. (2) din Codul de procedură civilă din 2013, potrivit căreia «În cazul hotărârilor judecătorești și arbitrale, termenul de prescripție începe să curgă de la data rămânerii lor definitive», se aplică doar hotărârilor pronunțate în temeiul noului Cod de procedură civilă sau și celor pronunțate în temeiul Codului de procedură civilă din 1865?».

Magistratul-asistent învederează că la dosarul cauzei au fost depuse raportul întocmit, comunicat părților, și punctele de vedere ale acestora.

Președintele completului, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizărilor

1. Tribunalul Timiș — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 14 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.136/252/2021, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunile de drept menționate.

Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 2.721/1/2021.

2. Prin Încheierea din 14 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.988/325/2021, aceeași instanță a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă referitor la dezlegarea aceleiași probleme de drept.

Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 2.722/1/2021.

3. Înalta Curte de Casație și Justiție, având în vedere identitatea de obiect a celor două sesizări, a dispus conexarea Dosarului nr. 2.722/1/2021 la Dosarul nr. 2.721/1/2021, urmând ca sesizările conexe să fie soluționate de același complet de judecată.

II. Normele de drept intern incidente

4. Codul de procedură civilă din 1865

Art. 376 alin. 1: „Se investesc cu formula executorie prevăzută de art. 269 alin. 1 hotărârile care au rămas definitive

ori au devenit irevocabile, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri, pentru ca acestea să devină executorii, în cazurile anume prevăzute de lege.”

Art. 377 alin. 1: „Sunt hotărâri definitive: 1. hotărârile date în primă instanță, potrivit legii, fără drept de apel; (...)”

Art. 405 alin. 2: „Termenul de prescripție începe să curgă de la data când se naște dreptul de a cere executarea silită.”

5. Codul de procedură civilă

Art. 634: „(1) Sunt hotărâri definitive: 1. hotărârile care nu sunt supuse apelului și nici recursului; (...)”

Art. 706: „(2) Termenul de prescripție începe să curgă de la data când se naște dreptul de a obține executarea silită. În cazul hotărârilor judecătorești și arbitrale, termenul de prescripție începe să curgă de la data rămânerii lor definitive.”

6. Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 76/2012*

Art. 3: „(1) Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare.”

Art. 8: „De la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, referirile din cuprinsul actelor normative la hotărârea judecătorească «definitivă și irevocabilă» sau, după caz, «irevocabilă» se vor înțelege ca fiind făcute la hotărârea judecătorească «definitivă».”

III. Expunerea succintă a proceselor

7. Prin Contestația la executare înregistrată pe rolul Judecătoriei Lugoj, la 29 martie 2021, cu nr. 1.136/252/2021, contestatorul A în contradictoriu cu intimata B a solicitat anularea executării silite înseși pornite în Dosarul de executare nr. 13/2020, anularea tuturor actelor și formelor de executare prezente și viitoare, inclusiv a Somației nr. 588/2021, a încheierilor pronunțate în acest dosar execuțional și încetarea executării silite, precum și constatarea intervenirii prescripției extinctive a dreptului de a cere executarea silită pornită în acest dosar execuțional.

8. Judecătoria Lugoj, prin Încheierea civilă nr. 2.020/2021 din 22 iunie 2021, a respins atât excepția prescripției dreptului de a cere executarea silită, cât și contestația la executare, ca neîntemeiate.

9. În motivare, s-a reținut că prin Sentința civilă nr. 4.905 din 28 martie 2014, pronunțată de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 4.310/30/2010*, a fost admisă cererea formulată de B în contradictoriu cu mai mulți debitori, printre care și contestatorul A, și s-a dispus întoarcerea executării silite, cu obligarea debitorului la restituirea către intimată a sumei de 13.687,87 de lei.

10. Față de obiectul creanței executate silit, constând în drepturi de natură salarială, termenul de prescripție pentru punerea în executare silită a titlului executoriu reprezentat de Sentința civilă nr. 4.905 din 28 martie 2014 este termenul general de trei ani, în speță nefiind vorba de creanțe fiscale sau bugetare.

11. Deși procesul civil care s-a soldat cu pronunțarea hotărârii ce constituie titlu executoriu ce a declanșat executarea silită în Dosarul execuțional nr. 13/2020 a început sub imperiul Codului de procedură civilă din 1865, acest act normativ este aplicabil numai în ceea ce privește faza de judecată, legea procesual civilă neputând ultraactiva în lipsa unei dispoziții legale exprese în acest sens. Față de momentul declanșării executării silite prin punerea în executare a titlului executoriu reprezentat de Sentința civilă nr. 4.905 din 28 martie 2014, respectiv 22 aprilie 2019, instanța a reținut că faza de executare silită ce face obiectul Dosarului nr. 13/2020, precum și contestația la executare cad sub incidența dispozițiilor noului Cod de procedură civilă.

12. Conform art. 706 din Codul de procedură civilă: „Dreptul de a obține executarea silită se prescrie în termen de 3 ani, dacă legea nu prevede altfel. (...) Termenul de prescripție începe să curgă de la data când se naște dreptul de a obține executarea silită. În cazul hotărârilor judecătorești și arbitrale, termenul de prescripție începe să curgă de la data rămânerii lor definitive.”

13. Hotărârile definitive sunt, potrivit art. 634 alin. (1) din Codul de procedură civilă, hotărârile care nu sunt supuse apelului și nici recursului, hotărârile date în primă instanță, fără drept de apel, neatacate cu recurs, hotărârile date în primă instanță, care nu au fost atacate cu apel, hotărârile date în apel, fără drept de recurs, precum și cele neatacate cu recurs, hotărârile date în recurs, chiar dacă prin acestea s-a soluționat fondul pricinii, precum și orice alte hotărâri care, potrivit legii, nu mai pot fi atacate cu recurs.

14. Așadar, în viziunea Codului de procedură civilă, „hotărârea definitivă” este acea hotărâre care nu mai poate fi atacată cu recurs, întrucât fie această cale de atac nu este prevăzută de lege, fie termenul pentru exercitarea căii de atac a apelului sau a recursului a expirat.

15. Aplicând acest raționament și apreciind că termenul de prescripție a dreptului de a obține executarea silită a început să curgă la momentul pronunțării soluției din recurs, respectiv 23 ianuarie 2018, când prin Decizia civilă nr. 3/2018 Tribunalul Timiș a respins recursul ca perimat, raportat la această dată și la momentul înregistrării cererii de executare silită de către intimată, respectiv 22 aprilie 2019, instanța a apreciat că dreptul intimitei de a obține executarea silită a debitorului nu era prescris.

16. Împotriva Încheierii civile nr. 2.020/2021 din 22 iunie 2021 a declarat apel A, solicitând admiterea acestuia și schimbarea hotărârii apelate, iar pe fond, admiterea contestației la executare astfel cum a fost formulată, susținând că nu momentul declanșării executării silite de către creditor determină momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție, în contextul în care art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă prevede că dispozițiile noului cod se aplică doar proceselor și executărilor începute după intrarea acestuia în vigoare.

17. Dreptul creditoarei de a cere executarea silită a luat naștere la data pronunțării Sentinței civile nr. 4.905 din 28 martie 2014, hotărâre rămasă definitivă, conform art. 377 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, și devenită executorie, potrivit art. 376 alin. 1 din același act normativ, încă de la pronunțare, instanța de fond omițând să analizeze efectele perimării recursului, deși acest aspect a fost invocat prin contestație în susținerea excepției prescripției dreptului de a cere executarea silită.

18. Prin urmare, efectul constatării perimării recursului este acela că recursul se consideră nedeclarat, iar hotărârea rămâne irevocabilă prin nerecurare la împlinirea termenului de recurs, dată de la care începe să curgă și termenul de trei ani de prescripție a dreptului de a cere executarea silită, indiferent de norma aplicabilă executării silite.

19. Prescripția executării silite este o cauză legală de stingere a forței executorii a unui titlu executoriu și are ca efecte juridice stingerea obligației organului de executare de a da curs executării, stingerea dreptului creditorului de a obține executarea silită și stingerea obligației debitorului de a se supune executării silite.

20. În cadrul soluționării apelului s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunile de drept ce fac obiectul Dosarului nr. 2.721/1/2021.

21. Prin Contestația la executare înregistrată pe rolul Judecătoriei Timișoara cu nr. 8.988/325/2021, contestatorul C, în contradictoriu cu aceeași intimată B, a solicitat anularea tuturor actelor de executare silită efectuate în Dosarul de executare nr. 13/2020, având în vedere că dreptul intimății de a solicita executarea silită era prescris.

22. Prin Încheierea civilă nr. 7.978/2021 din 29 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.988/352/2021, Judecătoria Timișoara a respins contestația la executare formulată de C în contradictoriu cu B, ca neîntemeiată, cu aceeași motivare, dat fiind faptul că titlul executoriu este tot Sentința civilă nr. 4.905 din 28 martie 2014, pronunțată de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 4.310/30/2010*.

23. Încheierea civilă nr. 7.978/2021 din 29 iunie 2021 a fost atacată cu apel de contestator, în motivarea căii de atac fiind invocate aceleași aspecte privind durata termenului de prescripție și momentul de la care acesta începe să curgă.

24. În cadrul soluționării apelului s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunile de drept ce fac obiectul Dosarului nr. 2.722/1/2021.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

25. Prin încheierile de sesizare s-a reținut admisibilitatea sesizărilor, motivată de următoarele aspecte:

a) litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată în fața instanței de apel — Tribunalul Timiș — Secția I civilă;

b) tribunalul investit cu soluționarea apelului urmează să soluționeze cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 raportat la art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă, iar cauza ce face obiectul judecării se află în competența legală a unui complet de judecată al tribunalului investit să o soluționeze;

c) problemele de drept invocate de apelanți sunt determinante pentru soluționarea pe fond a cauzei, având în vedere că pe calea contestației la executare ce face obiectul prezentului litigiu s-a invocat prescripția dreptului de a cere executarea silită a Sentinței civile nr. 4.905 din 28 martie 2014, pronunțată de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 4.310/30/2010*, prin care a fost admisă cererea formulată de intimata creditoare Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Timiș în contradictoriu cu mai mulți debitori, printre care și contestatorii A și C. În apelurile declarate împotriva încheierii civile prin care s-a respins în primă instanță contestația la executare contestatorii și-au reiterat solicitarea de a se constata ca fiind prescris dreptul intimății de a pune în executare Sentința civilă nr. 4.905 din 28 martie 2014, susținând că termenul de prescripție de trei ani a început să curgă de la pronunțarea respectivei sentințe;

Intimata creditoare B a susținut că, în temeiul art. 706 alin. (2) din Codul de procedură civilă și al art. 8 din Legea nr. 76/2012, termenul de prescripție a executării Sentinței civile nr. 4.905 din 28 martie 2014 a început să curgă după pronunțarea Deciziei civile nr. 3 din 23 ianuarie 2018, prin care s-a constatat perimat recursul declarat în cauză, dată la care sentința a rămas irevocabilă.

Prin urmare, soluționarea pe fond a prezentei cauze depinde de clarificarea momentului de început al curgerii termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a unei hotărâri judecătorești pronunțate sub incidența Codului de procedură civilă din 1865, a cărei punere în executare s-a făcut după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă — aceasta fiind principala problemă juridică asupra căreia va avea a se pronunța instanța de apel.

d) chestiunea de drept a cărei lămurire se cere este nouă, fiind ivită recent pe rolul instanțelor și nu a făcut obiectul dezlegării printr-o altă hotărâre a Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici al unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor rezultate din datele publice afișate pe portalul de internet al instanței supreme.

26. Raportat la considerentele Deciziei nr. 50 din 26 iunie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 28 iulie 2017 (paragrafele 45 și 46), și ale Deciziei nr. 8 din 27 aprilie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015, s-a apreciat ca fiind îndeplinită în cauză cerința noutății chestiunii de drept invocate, problemă care a primit interpretări diferite din partea instanțelor de judecată și este susceptibilă a crea în continuare controverse, după cum reiese din jurisprudența invocată de părțile litigante.

27. Astfel, s-a constatat că practica la nivelul Curții de Apel Timișoara nu este unitară cu privire la chestiunea de drept în discuție, fiind pronunțate soluții contradictorii.

28. În acest sens, tribunalul a arătat că au fost introduse la Judecătoria Timișoara acțiuni în constatarea prescripției dreptului de a cere executarea silită a două titluri executorii și în hotărârile judecătorești definitive pronunțate în aceste litigii, fie în apel de către Tribunalul Timiș, fie în recurs de către Curtea de Apel Timișoara, s-au reținut două opinii contrare cu privire la momentul de început al curgerii termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a celor două titluri executorii.

29. Într-o primă opinie, instanțele au reținut că termenul de prescripție a început să curgă de la data rămânerii definitive a hotărârilor de întoarcere a executării, respectiv data pronunțării deciziilor din recurs, prin care au fost constatate ca fiind perimate recursurile declarate în cauză. Pentru a ajunge la această concluzie instanțele au reținut, în esență, că din moment ce sentința civilă prin care s-a stabilit obligarea angajaților la restituirea sumelor încasate este din anul 2014, sunt incidente prevederile noului Cod de procedură civilă. Prin urmare, termenul de prescripție este de trei ani, conform dispozițiilor art. 706 din Codul de procedură civilă. Alin. (2) al art. 706 din Codul de procedură civilă prevede că, în cazul hotărârilor judecătorești, termenul de prescripție începe să curgă de la data la care acestea rămân definitive.

30. Într-o altă opinie s-a considerat că termenul de prescripție a executării silită a creanței pârâtei-intimate a început să curgă la data pronunțării sentinței, respectiv la 8 octombrie 2014, împlinindu-se la 8 octombrie 2017, astfel încât, la data formulării cererii de chemare în judecată, dreptul pârâtei de a-și recupera creanța este prescris. În sprijinul acestei concluzii s-a reținut că natura și caracterul executoriu ale Sentinței nr. 14.155 din 8 octombrie 2014 sunt reglementate de Codul de procedură civilă din 1865. Plecând de la această premisă, rezultă că ultima teză a art. 706 alin. (2) din Codul de procedură civilă se aplică doar hotărârilor pronunțate în temeiul acestuia. Ca atare, Sentința civilă nr. 14.155 din 8 octombrie 2014 este definitivă, conform art. 377 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, și executorie, conform art. 376 alin. 1 din același act normativ. Recursul formulat nu a suspendat executarea sentinței civile, conform art. 300 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, iar art. 405 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865, reluat în prima teză a art. 706 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prevede că termenul de prescripție începe să curgă de la data când se naște dreptul de a cere executarea silită.

31. Deși această a doua opinie s-a concretizat într-o singură hotărâre judecătorească definitivă dată în recurs, anume Decizia civilă nr. 643 din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Timișoara, pronunțată în Dosarul nr. 18.003/325/2018*, raționamentul expus în aceasta se regăsește și în cadrul opiniilor separate formulate în alte câteva dosare cu același obiect.

32. Aspectul de care s-a prevalat intimata B, în sensul că Decizia civilă nr. 643 din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Timișoara vizează un alt titlu executoriu decât cel ce face obiectul contestației la executare pendinte, nu prezintă relevanță din perspectiva finalității cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, constând în declanșarea mecanismului de unificare a practicii judiciare, precum și a verificării cerinței noutății, adică a dificultății de interpretare a chestiunii de drept în discuție.

33. În afară de litigiile având ca obiect constatarea prescripției dreptului de a cere executarea silită, tribunalul a constatat că în prezent există un număr mare de contestații la executare aflate în apel pe rolul Tribunalului Timiș, prin care s-a invocat prescripția dreptului creditoarei B de a cere executarea silită a celor două titluri executorii.

34. Soluțiile date de judecătorii din raza teritorială a Tribunalului Timiș respectivelor contestații la executare nu sunt unitare, în cuprinsul hotărârilor judecătorești de primă instanță regăsindu-se cele două puncte de vedere divergente cu privire la momentul de început al curgerii termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a hotărârii judecătorești executorii în primă instanță, pronunțate sub imperiul Codului de procedură civilă din 1865.

35. S-a învederat în acest context necesitatea sesizării instanței supreme din perspectiva opiniilor divergente exprimate în materie, fără să se poată constata cristalizarea unei jurisprudențe suficient de bine încheiate astfel încât să lipsească de obiect și de efect real, util, prezenta sesizare.

36. Având în vedere că Tribunalul Timiș urmează să se pronunțe în ultimă instanță într-un număr semnificativ de astfel de cauze și dată fiind dificultatea problemei de drept supuse interpretării reflectată de divergențele de jurisprudență întâlnite până în prezent, s-a apreciat necesară activarea mecanismului de control *a priori* instituit de art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, cu scopul de a se preîntâmpina apariția unei practici neunitare în apel.

V. Punctul de vedere al completurilor de judecată

37. S-a constatat, cu titlu preliminar, că executărilor silite începute după intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă (15 februarie 2013) li se aplică prevederile acestei legi, în conformitate cu dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012, potrivit căroră „Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare”.

38. În conformitate cu art. 706 din Codul de procedură civilă, dreptul de a cere executarea silită în temeiul oricărui titlu executoriu se prescrie prin împlinirea termenului de trei ani și începe să curgă de la data când se naște dreptul de a cere executarea silită. În cazul hotărârii judecătorești, termenul de prescripție începe să curgă de la data rămânerii ei definitive, astfel cum este această noțiune definită în Codul de procedură civilă.

39. În reglementarea Codului de procedură civilă, hotărârile definitive sunt echivalentul celor irevocabile în accepțiunea Codului de procedură civilă din 1865.

40. Deși în Codul de procedură civilă din 1865 nu se regăsește expres soluția legislativă redată în cuprinsul celei de-a doua teze a alin. (2) al art. 706 din Codul de procedură civilă, această concluzie se impune și în privința hotărârilor

judecătorești pronunțate sub imperiul Codului de procedură civilă din 1865, în sensul că și în cazul lor prescripția dreptului de a cere executarea silită începe să curgă întotdeauna de la data rămânerii irevocabile a acestora.

41. În acest sens, tribunalul are în vedere faptul că prescripția dreptului de a cere executarea silită nu poate să înceapă a curge cât timp efectul întreruptiv al cererii de chemare în judecată nu este epuizat, adică până când hotărârea nu a intrat în puterea lucrului judecat. Numai în acest moment, după epuizarea căilor de atac la care este îndreptățită partea adversă, reclamantul poate avea certitudinea dreptului câștigat.

42. În sprijinul acestui argument sunt dispozițiile art. 637 alin. (1) din Codul de procedură civilă referitoare la executarea hotărârilor supuse controlului instanțelor judecătorești, conform căroră: „Punerea în executare a unei hotărâri judecătorești care constituie titlu executoriu se poate face numai pe riscul creditorului dacă hotărârea poate fi atacată cu apel sau recurs; dacă titlul este ulterior modificat ori desființat, creditorul va fi ținut, în condițiile legii, să îl repună pe debitor în drepturile sale, în tot sau în parte, după caz.”

43. Creditorul care deține o hotărâre judecătorească executorie, dar susceptibilă de a fi desființată de către instanța de control judiciar pe calea apelului sau a recursului, nu poate fi constrâns să demareze executarea silită în baza acestui titlu executoriu. Legea procesual civilă, atât cea veche, cât și cea nouă, instituie doar o posibilitate în acest sens, a cărei neexercitare nu poate fi însă sancționată cu pierderea dreptului de a cere executarea silită a unei hotărâri executorii, în cazul în care creditorul alege să aștepte consolidarea ei definitivă în urma finalizării litigiului în calea de atac. Această stare de pasivitate a creditorului nu poate fi considerată culpabilă și sancționată prin prescrierea dreptului de a cere executarea silită.

VI. Punctul de vedere al părților

44. Contestatorul A a apreciat că termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a unei hotărâri judecătorești definitive (în accepțiunea art. 377 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă din 1865) și executorii (conform art. 376 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865), pronunțate sub imperiul Codului de procedură civilă din 1865, începe să curgă de la pronunțarea respectivei sentințe.

În opinia acestuia, pentru a determina natura și caracterul unei hotărâri judecătorești, aspect esențial în stabilirea momentului de la care începe să curgă termenul de prescripție, este irelevant momentul declanșării executării silite. Nu momentul declanșării executării silite de către creditor determină momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție, iar unei sentințe reglementate de dispozițiile vechiului cod nu i se pot aplica noile reglementări în ceea ce privește momentul rămânerii definitive, nici nu i se poate da o altă interpretare sintagmei „definitivă și executorie” decât aceea avută în vedere de legiuitor prin normele incidente la data pronunțării.

Plecând de la premisa că natura și caracterul executorii ale unei sentințe pronunțate în temeiul Codului de procedură civilă din 1865 sunt reglementate de acesta, și nu de Codul de procedură civilă, apelantul a concluzionat că ultima teză a alin. (2) al art. 706 din Codul de procedură civilă se aplică doar hotărârilor pronunțate în temeiul acestuia.

Nu se poate face abstracție de caracterul executoriu al unei hotărâri reglementate de legea veche și de faptul că, în virtutea acestui efect, la momentul pronunțării s-a născut și dreptul de a obține executarea silită și a început să curgă și termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită.

45. Intimata B a susținut că, în situația în care acțiunii condamnatorii (în urma căreia a fost pronunțat titlul executoriu) i s-a aplicat Codul de procedură civilă din 1865, iar acțiunea executorie s-a născut după intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă, acesta din urmă constituie legea aplicabilă în executarea silită a titlului executoriu reprezentat de hotărârea judecătorească pronunțată sub imperiul Codului de procedură civilă din 1865. Prin urmare, legea aplicabilă prescripției dreptului de a cere executarea silită este Codul de procedură civilă, conform art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012.

Întemeindu-se pe dispozițiile art. 706 alin. (2) din Codul de procedură civilă, B a apreciat că termenul de prescripție începe să curgă de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, adică de la momentul rămânerii ei irevocabile, fiind vorba de o hotărâre reglementată de Codul de procedură civilă din 1865, noțiunea de hotărâre definitivă fiind echivalentă cu noțiunea de hotărâre irevocabilă, conform art. 8 din Legea nr. 76/2012.

În opinia intimă, nu se poate aprecia că executorialitatea unei hotărâri judecătorești determină începerea curgerii termenului de prescripție de la o altă dată decât momentul rămânerii ei definitive (irevocabile, în cazul hotărârilor pronunțate sub imperiul Codului de procedură civilă din 1865).

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

46. Jurisprudența și punctele de vedere înaintate de curțile de apel au relevat orientări diferite cu privire la problemele de drept ce fac obiectul prezentei sesizări.

47. Astfel, cu privire la momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a unui titlu executoriu reprezentat de o hotărâre judecătorească pronunțată într-un litigiu guvernat de prevederile Codului de procedură civilă din 1865, pusă în executare în perioada de aplicare a Codului de procedură civilă din 2013, s-a apreciat că acesta este data pronunțării hotărârii de primă instanță, definitive și executorii, conform art. 377 alin. 1 pct. 1 și art. 376 alin. 1 din Codul de procedură civilă de la 1865. În acest sens s-au pronunțat Tribunalul Argeș — Secția civilă, Tribunalul Suceava — secțiile I și a II-a civilă, Judecătoria Suceava, Judecătoria Darabani, Curtea de Apel Iași — Secția civilă, Tribunalul Iași — Secția I civilă, Judecătoria Huși, Tribunalul Bihor — Secția I civilă, Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă, Judecătoria Buhuși, Judecătoria Brașov, Tribunalul Arad — Secția I civilă, Tribunalul Timiș (există și opinia contrară), Tribunalul Hunedoara (opinie majoritară), Judecătoria Deva (opinie majoritară), Judecătoria Petroșani, Tribunalul București, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Ilfov, Tribunalul Teleorman, Judecătoria Videle, Judecătoria Zimnicea, Judecătoria Alexandria, Judecătoria Turnu Măgurele, Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă, Tribunalul Dolj, Tribunalul Gorj, Curtea de Apel Cluj și Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă.

48. S-a exprimat și opinia potrivit căreia momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a unui titlu executoriu reprezentat de o hotărâre judecătorească pronunțată într-un litigiu guvernat de prevederile Codului de procedură civilă din 1865, pusă în executare în perioada de aplicare a Codului de procedură civilă din 2013, este data pronunțării deciziei de respingere a recursului declarat împotriva ei, așa cum rezultă din hotărârile și punctele de vedere înaintate de Judecătoria Fălticeni, Judecătoria Dorohoi, Judecătoria Vatra Dornei, Judecătoria Iași — Secția civilă, Judecătoria Pașcani, Tribunalul Vaslui, Judecătoria Vaslui (fiind exprimată și opinia contrară), Judecătoria Moinești, Judecătoria Onești, Tribunalul Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, Tribunalul Caraș-Severin, Judecătoria Lugoj, Judecătoria Timișoara, Judecătoria Hunedoara, Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă, Judecătoria Giurgiu, Judecătoria Bolintin-Vale, Judecătoria Roșiori de Vede, Judecătoria Caracal, Judecătoria Balș, Tribunalul Mehedinți.

49. Referitor la cea de-a doua problemă de drept, la nivelul Tribunalului Argeș, Tribunalului Suceava — secțiile I și a II-a civile, Judecătoria Suceava, Judecătoria Dorohoi, Judecătoria Vatra Dornei, Curții de Apel Iași — Secția civilă, Judecătoria Iași — Secția civilă, Judecătoria Pașcani, Tribunalului Vaslui, Judecătoria Huși, Judecătoria Vaslui, Judecătoria Buhuși, Tribunalului Neamț — Secția I civilă și de contencios administrativ, Tribunalului Arad — Secția I civilă, Tribunalului Caraș-Severin, Tribunalului Timiș (există și opinia contrară), Judecătoria Timișoara, Tribunalului Hunedoara (opinie majoritară), Judecătoria Deva (opinie majoritară), Tribunalului București, Tribunalului Ialomița, Judecătoria Caracal, Tribunalului Gorj și Curții de Apel Cluj s-a conturat opinia potrivit căreia teza a doua a alin. (2) al art. 706 din Codul de procedură civilă se aplică doar hotărârilor pronunțate în temeiul Codului de procedură civilă.

50. La nivelul Judecătoria Fălticeni, Judecătoria Darabani, Tribunalului Galați, Judecătoria Constanța, Judecătoria Moinești, Judecătoria Onești, Judecătoria Giurgiu, Judecătoria Bolintin-Vale, Tribunalului Teleorman, Judecătoria Videle, Judecătoria Zimnicea, Judecătoria Roșiori de Vede, Judecătoria Turnu Măgurele, Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, Tribunalului Dolj și Judecătoria Slatina s-a exprimat punctul de vedere conform căruia teza a doua a alin. (2) al art. 706 din Codul de procedură civilă se aplică și hotărârilor pronunțate în temeiul Codului de procedură civilă din 1865.

51. Ministerul Public, prin Adresa nr. 1.932/C/5.095/III-5/2021 din 23 noiembrie 2021, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problemele de drept ce fac obiectul prezentei sesizări.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

52. La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție și al Curții Constituționale nu au fost pronunțate decizii cu privire la problemele de drept ce fac obiectul prezentei sesizări.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

53. Prin raportul întocmit conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă s-a apreciat că sesizarea nu este admisibilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

54. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, următoarele condiții de admisibilitate a sesizării trebuie îndeplinite cumulativ:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit să soluționeze cauza;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- ivirea unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă;
- asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

55. Procedând la analiza admisibilității sesizării, din perspectiva primelor trei condiții enunțate, se apreciază că acestea sunt îndeplinite. Astfel, litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată la un tribunal, iar instanța investită cu soluționarea apelului urmează să judece

contestația la executare în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri definitive, conform art. 634 alin. (1) pct. 4 raportat la art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

56. În ceea ce privește cerința referitoare la existența unei „chestiuni de drept veritabile”, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a reținut că aceasta trebuie să conștă într-o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită și prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării (Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; Decizia nr. 46 din 18 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 1 octombrie 2018; Decizia nr. 39 din 23 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 11 noiembrie 2019; Decizia nr. 6 din 20 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 3 martie 2020; Decizia nr. 20 din 5 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 23 aprilie 2021; Decizia nr. 34 din 24 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 7 iulie 2021; Decizia nr. 54 din 28 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 11 octombrie 2021).

57. Ca atare, chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una calificată, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege fie din cauză că este incomplet, fie că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare sau că și-ar putea extinde efectele după data abrogării lui (ultraactivitate).

58. Astfel, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 9 din 20 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 10 aprilie 2017, pct. 62 și 65) s-a reținut că „*problema eficienței sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție (...), reclamă (...) o chestiune juridică reală, care ridică probleme de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare ori contradictorii ce necesită rezolvarea de principiu a chestiunii de drept în procedura hotărârii prealabile, și nu realizarea unor operațiuni de interpretare și aplicare a unui text de lege în raport cu circumstanțele particulare ce caracterizează fiecare litigiu. (...) Cum interpretarea normelor de către judecător implică tocmai acel procedeu logico-judiciar de stabilire a conținutului și sensului acestor norme, chestiunea de drept trebuie să suscite serioase dificultăți care ar împiedica pronunțarea soluției, deci nu simple obstacole care ar putea fi înlăturate printr-o reflexie mai aprofundată a judecătorului cauzei*”.

59. Tot în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a apreciat că, pentru a fi în prezența unei veritabile chestiuni de drept, care să justifice în mod real recurgerea la mecanismul hotărârii prealabile, este necesar să se constate „*caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și a dificultății completului în a-și însuși o anumită interpretare*” (Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018, pct. 42).

60. Rezultă așadar că, în procesul de interpretare și aplicare a normelor legale de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție rămâne unul excepțional și subsecvent, el putând fi îngăduit numai atunci când, în mod real, o chestiune de drept determinantă

pentru soluționarea pe fond a cauzei nu apare ca fiind, prin raportare la dispozițiile legale din care aceasta derivă sau în care este conținută, îndeajuns de clară, generând dificultăți veritabile de înțelegere a ei și, din acest motiv, având vocația de a conduce la o jurisprudență neunitară.

61. În legătură cu sesizarea ce face obiectul cauzei de față, această condiție legală nu este îndeplinită, dispozițiile normative supuse interpretării fiind îndeajuns de clare și complete, astfel că ele îngăduie judecătorilor cauzei să le determine, fără semnificative dificultăți, înțelesul, limitele de aplicare și efectele.

62. În speță, chestiunea de drept se rezumă, în esență, la determinarea momentului de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a unui titlu executoriu reprezentat de o hotărâre judecătorească pronunțată într-un litigiu guvernat de prevederile Codului de procedură civilă din 1865, pusă în executare în perioada de aplicare a noului Cod de procedură civilă, din perspectiva aplicării în timp a legii de procedură civilă.

63. Dispozițiile legale care reglementează începutul termenului de prescripție sunt cele ale art. 405 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865, respectiv art. 706 alin. (2) din Codul de procedură civilă în vigoare și fac referire la data când se naște dreptul de a obține executarea silită, în ambele reglementări legiuitorul făcând aplicarea principiului de drept conform căruia prescripția nu curge atât timp cât nu există interesul de a acționa.

64. Cu referire la începutul curgerii termenului de prescripție a dreptului de a obține executarea silită se impune precizarea că, în doctrină, s-a subliniat faptul că, atât timp cât judecata nu este desăvârșită și dreptul nu este confirmat cu putere de lucru judecat, reclamantul nu are certitudinea dreptului câștigat, siguranța pe care o dobândește abia după epuizarea căilor de atac la care adversarul este îndreptățit. Desigur, dacă trece la executare silită, o poate face dacă hotărârea este executorie, dar starea de pasivitate nu poate fi socotită culpabilă și, în plus, sancționată prin prescripția dreptului de a obține executarea silită, fiind de principiu că instituția prescripției reprezintă o sancțiune care intervine în cazul în care titularul unui drept, în mod culpabil și neglijent, are o atitudine pasivă și nu își exercită dreptul într-un termen prevăzut de lege.

65. Așadar, începutul prescripției este reprezentat de momentul dobândirii de către hotărârea judecătorească a deplinei puteri de lucru judecat, cu atât mai mult cu cât „*executorialitatea*” este unul din caracterele puterii de lucru judecat, și nu invers.

66. De altfel, din modul în care instanța de trimitere a formulat punctul de vedere asupra problemei de drept se constată că judecătorul nu se confruntă cu o veritabilă dificultate în interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale la circumstanțele litigiului cu care a fost investit. Punctul de vedere al instanței de trimitere conține o analiză complexă și un examen real al cauzei, o argumentație clară, cu indicarea metodelor de interpretare utilizate, ceea ce reflectă un raționament logico-juridic asumat și solid al judecătorului, în cadrul căruia nu sunt identificate dificultăți în procesul de interpretare și aplicare a legii la circumstanțele de fapt ale cauzei deduse judecării.

67. Deși a apreciat că se impune activarea mecanismului procesual al întrebării preliminare pentru lămurirea dispozițiilor legale aplicabile titlului executoriu emis sub imperiul Codului de procedură civilă din 1865 și pus în executare după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, în încheierea de sesizare instanța de trimitere a justificat dificultatea chestiunii de drept doar prin existența unei practici neunitare. Or, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a apreciat că acest singur criteriu nu este suficient pentru

declanșarea mecanismului de asigurare a unei practici unitare în forma sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 61 din 27 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.062 din 5 noiembrie 2021, pct. 45).

68. Distinct de faptul că din încheierea instanței de trimitere lipsesc argumentele referitoare la dificultatea interpretării dispozițiilor legale anterior evocate, titularul sesizării nu a întâmpinat niciun impediment în interpretarea acestora, aspect care rezultă din exprimarea punctului de vedere asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării.

69. Astfel, fără nicio dificultate de identificare a textului legal de la care trebuie pornit pentru lămurirea problemei cu care a fost sesizată instanța supremă, instanța de trimitere a arătat că executărilor silită începute după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă li se aplică prevederile acestei legi, în conformitate cu dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012.

70. Determinând în mod corect legea care guvernează executarea silită a hotărârii judecătorești pronunțate sub imperiul vechiului Cod de procedură civilă, judecătorul nu are nicio dificultate în determinarea momentului de la care începe să curgă termenul de prescripție, de vreme ce, așa cum rezultă din considerentele anterior reținute, în ambele reglementări, începutul prescripției este legat de puterea de lucru judecat a hotărârii judecătorești puse în executare.

71. Instanța de trimitere a arătat în cuprinsul încheierii de sesizare că, în cazul executării silită a hotărârilor judecătorești, termenul de prescripție începe să curgă de la data rămânerii definitive a acestora, în reglementarea noului Cod de procedură civilă, hotărârile definitive fiind echivalentul hotărârilor irevocabile în accepțiunea Codului de procedură civilă din 1865. În acest sens sunt și dispozițiile art. 8 din Legea nr. 76/2012, conform cărora „De la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, referirile din cuprinsul actelor normative la hotărârea judecătorească «definitivă și irevocabilă» sau, după caz, «irevocabilă» se vor înțelege ca fiind făcute la hotărârea judecătorească «definitivă»”.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Tribunalul Timiș — Secția I civilă în dosarele nr. 1.136/252/2021 și nr. 8.988/325/2021 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„Momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a unui titlu executoriu reprezentat de o hotărâre judecătorească pronunțată într-un litigiu guvernat de prevederile Codului de procedură civilă din 1865, pusă în executare în perioada de aplicare a Codului de procedură civilă din 2013, este data pronunțării hotărârii de primă instanță, definitive și executorii conform art. 377 alin. 1 pct. 1 și art. 376 alin. 1 din vechiul Cod de procedură civilă, sau data rămânerii irevocabile a acelei hotărâri, respectiv data pronunțării deciziei de respingere a recursului declarat împotriva ei?

Teza a doua a art. 706 alin. (2) din Codul de procedură civilă din 2013, potrivit căreia «În cazul hotărârilor judecătorești și arbitrale, termenul de prescripție începe să curgă de la data rămânerii lor definitive», se aplică doar hotărârilor pronunțate în temeiul noului Cod de procedură civilă sau și celor pronunțate în temeiul Codului de procedură civilă din 1865?».

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 31 ianuarie 2022.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

